

99.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 10 września 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Komunikacji w sprawie wprowadzania (przywozu) i przeprowadzania (przewozu) z zagranicy psów i kotów.

Na podstawie art. 11 i 112 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) zarządza się co następuje:

§ 1. Zezwala się na wprowadzanie (przywóz) z zagranicy i przeprowadzanie (przewóz) z zagranicy

cy przez terytorjum polskie psów i kotów pod warunkami, określonymi w rozporządzeniu niniejszem.

§ 2. Pies lub kot wprowadzany (przywożony) z zagranicy lub przeprowadzany (przewożony) z zagranicy przez terytorjum polskie winien być zaopatrzony w urzędowe świadectwo miejsca pochodzenia, wystawione przez państwowego lub przez państwo upoważnionego lekarza weterynaryjnego, właściwego dla miejsca pochodzenia psa lub kota.

Świadectwo to winno zawierać:

a) nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza psa lub kota,

b) oznaczenie gatunku, płci, maści, rasy, wieku oraz szczególnych znaków zwierzęcia,

c) stwierdzenie, że pies lub kot został zbadany przed wysłaniem i uznany za wolnego od objawów zaraźliwych chorób zwierzęcych, zwłaszcza wścieklizny, że w miejscowości, z której pies lub kot pochodzi, oraz w promieniu 15 km nie było w ciągu ostatnich trzech miesięcy wypadku wścieklizny oraz że w miejscu pochodzenia pies lub kot nie podlega ograniczeniom, zarządzonym z powodu wścieklizny.

Świadectwo miejsca pochodzenia winno być wystawione w ciągu ostatnich 3 dni poprzedzających dzień wprowadzenia psa lub kota z miejsca pochodzenia.

Świadectwo miejsca pochodzenia jest ważne na przeciąg 10 dni, liczonych od dnia następnego po dniu wystawienia świadectwa.

Do świadectw miejsca pochodzenia, wystawionych w innym języku niż polski lub francuski, winno być dołączone uwierzytelnione tłumaczenie świadectwa na język polski lub francuski.

§ 3. Jeżeli pies lub kot nie jest zaopatrzony w świadectwo miejsca pochodzenia, wymienione w § 2, posiadacz psa lub kota winien dostarczyć świadectwo polskiego państwowego lub innego upoważnionego lekarza weterynaryjnego, właściwego dla polskiej stacji wejściowej, stwierdzające, że pies lub kot nie jest dotknięty żadną zaraźliwą chorobą zwierzęcą, zwłaszcza wścieklizną, ani też, że nie jest podejrzany o taką chorobę. Jednakże w razie zaopatrzenia psa lub kota w świadectwo polskiego państwowego lub innego upoważnionego lekarza weterynaryjnego właściwego dla polskiej stacji wejściowej obowiązują następujące ograniczenia:

a) w czasie przewożenia do miejsca przeznaczenia lub do granicznej stacji wyjściowej pies lub kot winien być trzymany w odosobnieniu od innych psów lub kotów;

b) w miejscu przeznaczenia w kraju pies lub kot podlega obserwacji weterynaryjnej przez okres trzech miesięcy, licząc od dnia przywiezienia zwierzęcia do miejsca przeznaczenia; w czasie tej obserwacji pies winien być trzymany w odosobnieniu od innych psów i kotów, w razie zaś prowadzenia winien być trzymany na smyczy i zaopatrzony w bezpieczny kaganiec, kot zaś winien być trzymany w odosobnieniu od psów i innych kotów.

O mającym nastąpić przywozie psa lub kota do miejscowości przeznaczenia winien zawiadomić lekarz weterynaryjny, dokonywający urzędowego

badania, powiatową władzę administracji ogólnej, właściwą dla miejsca przeznaczenia zwierzęcia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *Leon J. Połczyński*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Komunikacji: *Kühn*
